

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Jornada europea del Consell Català del Moviment Europeu

Palau del Parlament, 26 de gener de 2015

La presidenta

Bon dia a tothom.

Voldria saludar, en primer lloc, el president del Consell Català del Moviment Europeu, el senyor Xavier Ferrer, el secretari general del Consell Català del Moviment Europeu, el director de la representació de la Comissió Europea a Espanya, un dels ponents, el doctor Anton Gasol, els diputats i les diputades que ens acompanyen, exdiputats europeus...

Ara ho comentàvem, a la trobada que hem tingut abans amb el president, és la vint-i-quatrena edició de la jornada europea que organitza el Consell Català del Moviment Europeu que se celebra en aquest palau del Parlament. Per mi és un honor poder rebre'ls de nou. Vull agrair-los la constància, el compromís renovat que el Consell Català del Moviment Europeu ha tingut des dels seus inicis, i felicitar-los per la seva activitat i per la jornada que enguany tindrem, una jornada que crec que ve amb moltes preguntes i necessitat de respostes.

Quan repassem l'ordre del dia de la jornada ja veiem que el que volem saber i el que segurament explicaran és quina és la funció que té entre mans o que ha de tenir entre mans la nova Comissió Europea i, per tant, és important que aquesta jornada es tingui pensant en les necessitats que en aquest moment pot tenir la Unió Europea i que pensen, els nostres ciutadans, que hauria de tenir. Després ja faré un comentari una mica més llarg de com veiem la situació, però ara m'agradaria passar la paraula al president del Consell Català del Moviment Europeu.

[...]

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Només unes paraules per donar peu a l'inici d'aquesta jornada. Vull recordar que l'any passat, un dia semblant a aquest, el plantejament de la jornada era pensar en les eleccions que el mes de maig s'havien de celebrar als vint-i-vuit països de la Unió Europea durant quatre dies, i una mica hi havia l'interrogant de la desafecció ciutadana cap a la Unió Europea i, sobretot, cap a les institucions europees. Recordo que vaig buscar informació i una de les fonts va ser l'Eurobaròmetre, que no diré res de nou perquè vostès segur que tenen encara en aquest sentit molta més informació, però sí que em va sobtar que del 2007 al 2014 un 69 per cent dels cinc-cents milions aproximadament de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea tendien a desconfiar o a no confiar en les institucions comunitàries, i això, doncs, lògicament ens havia de preocupar.

I d'alguna manera la jornada, l'any passat, anava en la línia de dir: de quina manera podem convèncer, podem apropar-nos més a la ciutadania i quins són els motius d'aquesta malfiança? Hi havia la por d'una participació encara més baixa —això no va ser així—, va haver-hi una participació més o menys igual als diferents països, però va ser d'entre el 43 i el 44 per cent, que Déu n'hi do ja, la participació baixa, però no gaire més del que es plantejava. Però, sobretot, les raons de fons eren la desconfiança en les institucions que tenia la ciutadania en uns moments de crisi econòmica tan important com la que s'havia patit els darrers set o vuit anys, i la poca resposta que els ciutadans havien sentit de les seves institucions.

Això va preocupar i realment crec que la jornada que va programar l'any passat el Consell Català del Moviment Europeu anava una mica en el sentit de dir "hem buscat respostes, hem buscat solucions, la feina ja està feta, el mes de maig hi haurà eleccions, els resultats seran els que seran, però a partir d'aquell moment potser sí que s'haurà de repensar Europa", aquella Europa de final de la segona guerra mundial, de després de l'Holocaust —i parlo de l'Holocaust perquè justament avui aquí tenim l'acte amb què commemorem el dia internacional en memòria de les seves víctimes, enguany que, a més, fa setanta anys de l'alliberament del camp d'extermini d'Auschwitz, i reviuem d'alguna manera, durant una hora aproximadament, com hem fet cada any des d'en fa onze, la sensació de fi del món que va tenir la gent que va patir l'Holocaust o el record que els supervivents van transmetre'n als seus fills—, en què es va intentar, sobre aquelles ruïnes, aixecar Europa i començar una Europa d'esperança, una Europa de llibertat, una Europa de democràcia.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Des de la segona guerra mundial la Unió Europea ha passat èpoques molt millors. En aquest moment crec que és obligació de tots repensar l'Europa del futur, obligació dels actors públics, obligació de les entitats socials i obligació de tots els que ens considerem o volem ser ciutadans europeus.

Quan parlo de repensar Europa parlo també de fer crítica i autocrítica. Durant aquests darrers anys, la Unió Europea i les seves institucions s'han preocupat molt del sector financer, del deute, però poc de les necessitats de les persones i ens trobem ara amb Espanya i altres països amb nivells d'atur impensables, i mentre aquests nivells d'atur no baixin d'una manera considerable no podrem, els que d'alguna manera defensem Europa, seguir-la defensant sense fer autocrítica.

Abans, el senyor Ferrer comentava les eleccions d'ahir a Grècia. Potser fent un seguiment del que passava, del que ha passat a Grècia els darrers quatre anys ja ens ho podíem imaginar, però és que enguany tindrem moltes altres conteses electorals que segur que faran canviar tot el que és la Unió Europea. D'aquí a poc tindrem eleccions a Portugal, el mes de maig al Regne Unit, a final d'any tindrem eleccions a l'Estat espanyol i, entremig, moltes altres eleccions, començant per les municipals a tot Espanya i a tretze comunitats autònomes. Tot això provocarà canvis, hi haurà canvis a l'escenari polític i aquests canvis..., i la situació de crisi que encara que es pugui dir que el pitjor moment ja ha passat per arribar a una situació més o menys decent passaran molts anys. Per tant, el que hem d'intentar els qui tenim una mínima responsabilitat és fer arribar la preocupació de la ciutadania.

Voldria acabar recordant el que el mateix president de la Comissió Europea va dir ara fa uns mesos —era el mes de novembre del 2014—, que el moment era ara, el moment de donar un nou ànim a Europa, i que la nova Comissió Europea tenia davant seu dos reptes importants: un, impulsar l'economia, i l'altre, capgirar la desafecció ciutadana cap a Europa i les seves institucions. I va denominar aquesta comissió la 'comissió de la darrera oportunitat'.

Per tant, si les paraules signifiquen el que una persona pensa o creu, crec que hem de donar una certa confiança a aquesta nova Comissió Europea. Ara aquesta confiança no ha de fer que ens limitem a escoltar. Des del Consell Català del Moviment Europeu o des de qualsevol altre àmbit hem de poder exigir d'alguna manera que aquell ideal d'Europa que tots hem volgut continuï i que setanta anys després de l'Holocaust, setanta anys després de l'alliberament d'Auschwitz, que va

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

ser un revulsiu extraordinari per a la gent, doncs no perdem la memòria i tinguem present que no ha de tornar a passar, i recordem als nostres mandataris europeus que tenen obligació de tirar endavant la Unió Europea bo i pensant sobretot i especialment en els ciutadans.

I res més, els deixo amb els ponents d'aquesta jornada i els agraeixo la seva presència avui aquí. Gràcies, doncs, per ser avui aquí, al Parlament, i esperem que l'any que ve es pugui celebrar el vint-i-cinquè aniversari.

Moltes gràcies.